

- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: A 2008/95/EK irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint a 207/2009/EK rendelet 54. cikkének (1) és (2) bekezdése és 111. cikkének (2) bekezdése értelmében vett belenyugvást kizáró magatartást valósít-e meg az a felszólítás, amellyel a korábbi megjelölés jogosultja a bírósági eljárás megindítása előtt arra kéri a későbbi megjelölés jogosultját, hogy vállaljon kötelezettséget a megjelölés használatának abbahagyására, és jogsértés esetére vállaljon kötbérfizetési kötelezettséget?
- 3) A 2008/95/EK irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint a 207/2009/EK rendelet 54. cikkének (1) és (2) bekezdése és 111. cikkének (2) bekezdése értelmében vett ötéves belenyugvási időszak számítása során bírósági jogorvoslat esetén a jogorvoslati kérelem bírósághoz történő benyújtása vagy e kérelemnek az ellenérdekű fél részére történő kézbesítése releváns-e? Van-e jelentősége e tekintetben annak, hogy a jogorvoslati kérelemnek az ellenérdekű fél részére történő kézbesítése a korábbi védjegy jogosultjának hibájából szenved az ötéves határidő lejártán túlmenő késedelmet?
- 4) Kiterjed-e a 2008/95/EK irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint a 207/2009/EK rendelet 54. cikkének (1) és (2) bekezdésében és 111. cikkének (2) bekezdésében foglalt jogvesztés a jogsértés abbahagyására irányuló követeléseken kívül például a kártérítésre, tájékoztatásra és megsemmisítésre irányuló, járulékos védjegyjogi igényekre is?

(¹) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 299., 25. o.).

(²) Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (kodifikált változat) (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 158., 52. o.).

A Rechtbank Midden-Nederland (Hollandia) által 2020. szeptember 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ZK mint JM-nek, a BMA Nederland BV felszámolójának jogutódja kontra BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG; beavatkozó: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

(C-498/20. sz. ügy)

(2020/C 443/14)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Midden-Nederland

Az alapeljárás felei

Felperes: ZK mint JM-nek, a BMA Nederland BV felszámolójának jogutódja

Alperes: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Beavatkozó: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) (a továbbiakban: „Brüsszel Ia” rendelet) (¹) 7. cikkének 2. pontjában szereplő „[az a hely], ahol a káresemény bekövetkezett” kifejezést, hogy „a károkozó esemény bekövetkezésének helye” (az elkövetés helye) azon társaság székhelye, amely nem tudja kielégíteni a hitelezői követeléseit, amennyiben ez a behajthatatlanság abból ered, hogy e társaság anyavállalata megsértette az e hitelezőkkel szemben fennálló gondossági kötelezettségét?
- b) Úgy kell-e értelmezni a „Brüsszel Ia” rendelet 7. cikkének 2. pontjában szereplő „[az a hely], ahol a káresemény bekövetkezett” kifejezést, hogy „a kár bekövetkezésének helye” (a kár bekövetkezésének helye) azon társaság székhelye, amely nem tudja kielégíteni a hitelezői követeléseit, amennyiben ez a behajthatatlanság abból ered, hogy e társaság anyavállalata megsértette az e hitelezőkkel szemben fennálló gondossági kötelezettségét?
- c) Szükségesek-e azt igazoló további körülmények, hogy a kielégítési lehetőséget nem biztosító társaság székhelye szerinti bíróság rendelkezik joghatósággal, és ha igen, melyek ezek a körülmények?

- d) Jelentősséggel bír-e a „Brüsszel Ia” rendelet 7. cikkének 2. pontja értelmében joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása szempontjából az a körülmény, hogy a hitelezői követeléseit kielégíteni nem képes társaság holland felszámolója jogellenes károkozásból eredő kártérítés iránti keresetet indított a fizetéseképtelenségi eljárás körébe tartozó vagyon értékesítésével kapcsolatos törvényes feladatkörében és valamennyi hitelező javára (azonban nem valamennyi hitelező nevében)? Az ilyen kereset azt eredményezi, hogy az egyes hitelezők egyéni helyzetét nem vizsgálják, és azon harmadik személy számára, amellyel szemben követelést érvényesítenek, nem áll rendelkezésre a felszámolóval szemben valamennyi olyan védekezési eszköz, amely az egyes hitelezőkkel szemben esetlegesen rendelkezésére állt volna.
- e) Jelentősséggel bír-e a „Brüsszel Ia” rendelet 7. cikkének 2. pontja értelmében joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása szempontjából az a körülmény, hogy azon hitelezők egy részének székhelye, akik javára a felszámoló keresetet indít, nem az Európai Unió területén található?
- 2) Más választ kell-e adni az első kérdésre, ha egy olyan alapítvány által indított keresetről van szó, amelynek célja az első kérdés értelmében kárt elszenvedő hitelezők kollektív érdekeinek képviselete? Az ilyen közérdekű kereset azt eredményezi, hogy az érintett eljárásban nem állapítják meg, hogy a) hol található e hitelezők székhelye, b) milyen különös körülmények között keletkeztek az érintett hitelezőknek a társasággal szemben fennálló követelései, és c) áll-e fenn a fenti értelemben vett gondossági kötelezettség az egyes hitelezőkkel szemben, és e kötelezettséget megszegték-e.
- 3) Úgy kell-e értelmezni a „Brüsszel Ia” rendelet 8. cikkének 2. pontját, hogy amennyiben az eredeti eljárás bírósága hatályon kívül helyezi a joghatóságát ezen eljárás tekintetében megállapító határozatát, ezáltal automatikusan elveszíti a beavatkozó által indított keresetre vonatkozó joghatóságát?
- 4) a) Úgy kell-e értelmezni a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: „Róma II” rendelet) ⁽¹⁾ 4. cikkének (1) bekezdését, hogy „azon ország [...], amelyben a kár bekövetkezik”, az az ország, amelyben azon társaság székhelye található, amely nem tudja megtéríteni azt a kárt, amelyet a hitelezők a gondossági kötelezettség fent említett megszegése miatt szenvedtek el?
- b) Jelentősséggel bír-e ezen ország meghatározása szempontjából az a körülmény, hogy a kereseteket – a fizetéseképtelenségi eljárás körébe tartozó vagyon értékesítésével kapcsolatos törvényes feladatkörében – egy felszámoló és – valamennyi hitelező javára (azonban nem valamennyi hitelező nevében) – egy kollektív érdekeket képviselő szervezet indította?
- c) Jelentősséggel bír-e ezen ország meghatározása szempontjából az a körülmény, hogy a hitelezők egy részének székhelye nem az Európai Unió területén található?
- d) Azon körülmény, hogy a fizetéseképtelen holland társaság és az anyavállalata között finanszírozásról szóló megállapodások voltak érvényben, amelyekben joghatósági kikötéssel a német bíróságok joghatóságáról rendelkeztek, és a német jogot nyilvánították alkalmazandónak, azt eredményezi-e, hogy a BMA AG állítólagos jogellenes károkozása a „Róma II” rendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében nyilvánvalóan szorosabban kapcsolódik egy Hollandiától eltérő országhoz?

⁽¹⁾ HL 2012. L 351., 1. o.

⁽²⁾ HL 2007. L 199., 40. o.; helyesbítés: HL 2016. L 39., 63. o.

A Rechtbank Noord-Holland (Hollandia) által 2020. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – P kontra Swiss International Air Lines AG

(C-512/20. sz. ügy)

(2020/C 443/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Noord-Holland